

РЕШЕНИЕ

№ 6289

гр. София, 12.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 23.10.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Златка Илиева

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **7833** по описа за **2020** година докладвано от съдия Диана Стамболова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

Подадена е касационна жалба от [фирма] – [населено място], ЕИК[ЕИК], представлявано от Е. Б. С. срещу Решение № 123271 от 17.06.2020 г. по НАХД № 19968/2019 г. по описа на СРС, НО, 10 състав, с което е потвърдено наказателно постановление № F 508215/25.11.2019 г. на директора на ТД на НАП „Големи данъкоплатци и осигурители“ – [населено място]. С жалбата се навеждат твърдения, че решението е постановено при несъобразяване с материалния закон, при съществени нарушения на административнопроизводствените правила и е необосновано. Моли съда да постанови решение, с което да отмени оспореното решение и вместо него да постанови друго, с което да отмени наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът чрез процесуалния си представител поддържа жалбата. Претендира присъждане на съдебни разноски съгласно представен списък.

Ответникът – ТД на НАП „Големи данъкоплатци и осигурители“ - С. чрез процесуалния си представител оспорва жалбата. Претендира присъждане на съдебни разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на С. градска прокуратура дава заключение, че жалбата е неоснователна, а решението на СРС като правилно следва да бъде оставено в сила.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните в производството, намира за установено от фактическа и

правна страна следното:

Производството пред районния съд е образувано по жалбата на [фирма] – [населено място] срещу наказателно постановление № F 508215/25.11.2019г. на директора на ТД на НАП „Големи данъкоплатци и осигурители“ – [населено място], с което на дружеството на основание чл.74, ал.1 от Закона за счетоводството /ЗСч/ е наложена имуществена санкция в размер на 46 794.22 лв. за нарушение на чл. 38, ал.1, т.1 от ЗСч, затова че на 02.07.2019г., в [населено място], в качеството му на задължено лице по чл. 38, ал.1, т.1 от ЗСч, не е изпълнило задължението си да публикува чрез подаване на заявление за вписване и представяне за обявяване в Търговски регистър към Агенцията по вписванията, на годишния финансов отчет за 2018г. Годишната данъчна декларация по чл.92 от ЗКПО за 2018 г. е депозирана на 01.04.2019г., съгласно която за 2018 г. нетните приходи от продажби възлизат на 46 794 215.45 лв.

С Решение № 123271 от 17.06.2020 г. по НАХД № 19968/2019 г. по описа на СРС, 10 състав е потвърдено наказателно постановление № F 508215/25.11.2019 г. на директора на ТД на НАП „Големи данъкоплатци и осигурители“ – [населено място].

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е допустима. Наведените доводи в същата представляват касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК, приложим по препращане от чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

За да постанови оспореното решение въззивният съд е приел, че при съставянето на акта за установяване на административно нарушение и на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на производствените правила, издадени са от компетентни органи в предвидените в закона срокове. Прието е също така за безспорно установено, че касаторът е осъществил състава на визираното административно нарушение, същото не съставлява маловажно нарушение по смисъла на чл.28 от ЗАНН и наложеното наказание в минималния размер, предвиден в закона, е съответно на извършеното деяние.

Решението на СРС е валидно, допустимо и правилно.

Съставеният АУАН и издаденото НП отговарят на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Същите са издадени от компетентни органи и при спазване на процесуалните правила.

Съгласно чл. 38, ал. 1, т. 1 от ЗСч, предприятията публикуват годишния финансов отчет, консолидирания финансов отчет и годишните доклади по глава седма, приети от общото събрание на съдружниците или акционерите или от съответния орган, както следва: всички търговци по смисъла на Търговския закон - чрез заявяване за вписване и представяне за обявяване в търговския регистър, в срок до 30 юни на следващата година. Безспорно е, че касаторът е търговец по смисъла на чл. 38, ал. 1, т. 1 и чл. 2, т. 1 от ЗСч. Видно от събраните по делото доказателства, дружеството не е изпълнило задължението си да подаде ГФО за 2018г. в срок до 02.07.2019 г. /30.06.2019г. е почивен ден/, като е подало заявление за вписване в търговския регистър на ГФО за 2018 г. на 18.10.2019г., със закъснение повече от три месеца.

Съгласно чл. 74, ал. 1 ЗСч, който е задължен и не публикува финансов отчет в сроковете по чл. 38, се наказва с глоба в размер от 200 до 3000 лв., а на предприятието се налага имуществена санкция в размер от 0.1 до 0.5 на сто от нетните приходи от продажби за отчетния период, за който се отнася непубликуваният финансов отчет, но не по-малко от 200 лв. В случая е наложена имуществена санкция в минимален размер – 0.1 на сто от нетните приходи от продажби за отчетния период, който за

дружеството е в размер на 46 794 215.45 лв. според подадената от него Годишна данъчна декларация по чл.92 от ЗКПО за 2018 г. В случая наложената на [фирма] имуществена санкция от 46 794.22 лв. е именно в този диапазон и е в размер на законоустановения минимум, като съответства на целите на наказанието съгласно чл.12 от ЗАНН.

СРС е изтъкнал съображения за неприможимост на разпоредбата на чл.28 от ЗАНН за маловажност на нарушението. Настоящата инстанция също счита, че деянието не е маловажен случай по смисъла на чл.28 от ЗАНН, тъй като нарушението не се отличава от всички останали нарушения от този вид и не се явява маловажно по своя характер.

По изложените съображения съдът намира, че при постановяване на обжалваното решение не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила или на материалния закон, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

Предвид изхода на спора, предмет делото и на основание чл. 143, ал. 4 от АПК, вр. чл. 78, ал. 8 от ГПК, вр. чл. 63, ал. 3 ЗАНН, правото на разноси е възникнало за ответника. То е своевременно упражнено, като до приключване на устните състезания по делото е поискано присъждането им /чл. 81 ГПК, вр. чл. 144 АПК/. Процесуалното представителство на ответника е осъществено от юрисконсулт, чието възнаграждение съдът определя в размер на 100 лева- чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ, във връзка с чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ, субсидиарно приложими на основание препращащата норма чл. 144 от АПК и ТР № 3/13.05.2010 г. по т. д. № 5/2009 на ВАС.

Водим от горното и на осн. чл. 221, ал.2, предл. I от АПК, Административен съд София - град, XV касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 123271 от 17.06.2020 г. по НАХД № 19968/2019 г. по описа на СРС, НО, 10 състав, с което е потвърдено наказателно постановление № F 508215/25.11.2019 г. на директора на ТД на НАП „Големи данъкоплатци и осигурители“ – [населено място].

ОСЪЖДА [фирма] – [населено място], ЕИК[ЕИК], представлявано от Е. Б. С. да заплати на Националната агенция за приходите сумата в размер на 100 /сто/ лева, разноси за касационното производство.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

